

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шваб. 143.322
Адреса для телеграм:
— „Діло“, Львів. —
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в гривні 4-50 зод.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Перевибори Рад на В-Україні.

Львів, 20. лютого 1927.

На Україні тепер у повному ході перевибори рад. Звідомленнями про них переповнена вся радянська преса. До виборів прикладає велику вагу уряд і партія, бо як слушно пишуть харківські „Вісти“, „перевибори рад — це іспит нашої політики на селі“. Цього року відбуваються другі з черги перевибори, які партія використовує для проведення в життя пануючого тепер у керівників комуністичної диктатури гасла про „закріплення спілки середняка з бідняком“ на селі. Минулого року появилася була виборча інструкція уряду, що давала змогу взяти участь у виборчій акції далеко більшії скількості громадян, ніж перед тим. І самі висліді минулорічних виборів різно інтерпретували комуністичні голови. Опозиція твердила, що комуністи минулорічну виборчу кампанію програли, а пануюча партійна більшість твердила навпаки, що вибори були вдатні, бо до рад вдалося в значній мірі притягнути середняка.

Торішня виборча кампанія — пише секретар КП(б)У Каганович — була першою відкритою широкою кампанією перевиборів. Вона дала могутній імпульс до зближення мас у радянське будівництво, до зближення (?) їх з державним апаратом. Ми зробили багато помилок, але в основному ця кампанія дала нам безперечно позитивні наслідки. Тільки пам'яючи з лав опозиції і люде, що зблилися до зближення з ґрунту лєнінізму, могли побачити в притяганні широким мас до участі в роботі рад пересування класового характеру рад.

Та заперечування Кагановича про повну вдатність минулорічних виборів треба брати з великим застереженням, бо хоч він і згадує про помилки та не називає їх по імені, однак інакше оцінює справу урядовий орган „Вісти“. Він пише неозначно про те, що цього року рад мусів видати нову виборчу інструкцію в тій цілі, щоб „стиснути“ непманські елементи в місті та в селі.

З окрема — пишуть „Вісти“ — внесено певних обмежень до перевиборчої інструкції, що нею подекуди були скоординовані минулого року й куркулі, які в політичному житті веде наступ на нахабно захоплених ними позиції. Але булоб дуже короткозорістю, коли б ми не розуміли, що свої найменші позиції куркулі будуть захищати з усією прихильністю.

З того бачимо недвозначно, що опозиція наслідки минулорічних виборів мала рацію опозиції. Практично навчила комуністів, що „іспит“ політики на селі зробити не легко. Бо не зважаючи на те, минулорічні вибори відбувалися під могутнім натиском комуністів, мусили рятувати в рядах бодай „костак“, як каже Каганович, всеж вони дали в багатьох і місцях перевагу не то некому-чиному, але навіть протикомуністичним колам. Та вихід з того був один, бо такі ради розвязували, які унеможливлено і переведжено. Що вибори до рад є на-гальною потребою, про те наглядно свідчать між іншим одна з нових центральної комітету Все-

Отсим звідомляю, що я відкрив свій **гуртівний і детапичний склад суконних товарів** в новоурядженім льокалі у Львові, при вул. Ягайлонській ч. 8. Прошу о дальші ласкаві свої цінні поручення, при чому запевнюю, що **солідність цін як і першокласним товаром** дальше як і дотепер зеднаю собі **довіря П. Т. моїх відборців**. З приводу наближуючого сезону, вже одержав я **найновші матер'яли мужиські і жіночі з першорядних бельських і англійських фабрик** та прошу о численні відвідини без примусу купна.

ФЕБУС КНОССУФ

Львів, вулиця Ягайлонська число 8

союзної комуністичної партії з лютого ц. р., яка звучить: „Недопустиме ні командування ні нахилання кандидатур до рад, потрібні справжні вибори, що забезпечилиб широку участь у них робітничих і селянських мас і піднеслиб вагу рад, як справжніх органів пролетарської диктатури“. — Як мало тих слів, а як багато вони говорять! Отже найавторитетніша партійна установа стверджує, що дотепер справжніх виборів до рад не було, а далі ще й те, що рад не вважало населення „справжніми органами пролетарської диктатури“. І зовсім слушно, бо диктатуру над радами і над пролетаріатом виконували і будуть виконувати комуністи та їх партійні органи. Справжніми органами пролетарської диктатури ради ніколи не були і не будуть, так же як вибори до рад не були і не будуть справжніми, доки їх будуть переводити комуністи.

На іншому місці подаємо ми характеристику нововідбутих виборів до частини рад, яку подав Власенко, голова Центрального Виборчого Комітету. Він наводить там всякі виборчі чи краще передвиборчі куріози, що їх допускали виборчі комітети на місцях при укладанні виборчих ліст. Вона доказує, що нову виборчу інструкцію використовували на місцях вже занадто ревниво, та посунали аж за далеко. Однак дивним видається все таке становище самого Власенка до надужити. Бож не хто інший а він сам писав у харківському „Комуністі“ з 13. II. ц. р. дещо не так.

„Керовництво виборами — пише він — мусить бути спрямоване на те, щоб жаден із антирадянських елементів не лише не пройшов у ради, але не дістав би, асупереч виборчому законодавству, права участі в виборах“.

Такі а не інші міркування лягли в основу міркувань місцевих виборчків, що позбавляли виборчого права не тільки селянина, що продав протягом року трос зарізаних телят, але й таких „контрреволюціонерів“, як ті бідаки, що перед 20-ти літами були поліційними сторожами (двірниками) або курерами (посильними).

До чого мають довести теперішні перевибори рад видно добре з постанови Центр. Ком. Всесоюзної Компартії, прийнятої теж на початку лютого ц. р., а яка звучить: „Потрібно, щоб позапартійна частина членів виконкомів (всіх категорій) становила не менше як одну третину загального числа членів виконавчих комітетів“. Очевидно, що на основі цього річної виборчої інструк-

ції, комуністи не сподіваються у виконавчих комітетах навіть одної третини непартійних. З дотеперішнього ходу перевиборів (у 473 сіл-радах) видно, що в цьому році бере участь у виборах ледви 52 відсотки усіх управнених. Минулого року участь була значніша. Та видно, що виборці розчарувались. Дотепер вибрано до рад 10 і пів відс. комуністів, 5 відс. комсомольців і 43 відсотки незаможників тобто членів комітетів незаможних селян, кандидатів до компартії, отже найнадійнішого для комуністів елементу, бо підтримуваного державою навіть фінансово. (Число позбавлених виборчих прав зросло в тому році аж на цілих 4 відс. у порівнанні з минулим роком). З наведених цифр видно, що для непартійних елементів остало дуже мало місць у ра-

Світ цікавиться...

Зріст зацікавлення українською проблемою. — „Товариші недолі“. Десятиліття України.

Довго придавлювана актуальність української проблеми, довго легковажена вага цього найдалекосягшого питання повенної Європи починає все більше нарастати в європейській публічній opinio. Недавно „Последні Новости“ (орган Мількова) гірко нарікали, що англійська преса, досі нечула на українське питання, все частіше починає звертати на нього увагу. Зріст зацікавлення помітний і в континентальній пресі Європи, а в сусідючих з українською територією державах на українські теми замічається зростаючий інтерес. Російські комуністичні голови виявляють деяку безрадність у зв'язку зі зростом внутрішніх ціностей і тенденцій українства.

Ларін, відомий оборонець російської культурної супрематії на Україні, з острахом стверджує, що українізація давно переступила межі, назначені їй комуністичними ватажками; що розвинуті тенденції українства починають все більше виявляти ухили від більшовицької евангелії; що зростають націоналістичні тенденції, які розминаються з планами московського комуністичного центру. Знову ж Бухарін визнає до обережного відношення до українського розвинутого процесу, бо придавлення його було б водою на млин. Пільсудського. „Націоналістичні“ ухили в культурній творчості тріскають навіть „автономічних“ керівників Рад. України, словом чого є остання промова Чубара.

Не менше зацікавлення українськими справами виявляє й польська преса, особливо — так сказатиб — „направника“. Подекуди те зацікавлення переходить в паніку.

Очевидно, те зацікавлення стоїть в ті-

дах. Офіційні дані про дотеперішні підсумки частинних виборів кажуть, що в деяких селах не допустили до ради ні одного безпартійного середняка. Цитований Власенко пише також і про іншу сторінку виборчої кампанії, а то про те, що в багатьох місцевостях „куркульня доходить до того, що утворює нелегальні збори, де обговорює питання перетягання на свій бік середняка й незаможника“ та організує бойкот виборів.

Були й такі місцевості, де участь виборців не доходила навіть до 45 відс. управнених до голосування, чого вимагає закон. В таких місцевостях відбудуться нові вибори. Так само пригрозюється унеможливлення виборів і там, де не пройшов до рад ні один середняк. Словом комуністи важко здають „іспит політики на селі“. Бажаючи притягнути „якнайширші маси до участі в радах“ і „зблизити їх до радянської влади“ тобто до комуністичної партії з одного боку, але бажаючи також за всяку ціну зберегти „непідвільну провідну роллю в радах“, на жаль це їм ніяк не вдається, бо попадають все в одну або в другу скраїність, тобто: дістають у ради за багато протикомуністичних елементів з вибору, або взагалі не дістають ніяких непартійних елементів. Важка це політика і мусить бути такою, коли в основі її лежить стара засада російської „бар'єрної“, що все бажала „невинності“ собою і капітал приробити і рівночасно котилася в обійми упадку.

сному зв'язку з тими здвигами у світовій політиці, яких ядром є зростаюча напруженість між капіталізмом і більшовизмом. У тій грі, яка зі зростаючою гасардністю наростає між двома світами, суттєвим питанням є майбутнє становище України і звідсіля те зацікавлення, яке у керівників більшовизму визнається декларативним універсалізмом, обіймаючи цілість української проблеми. Зате наші західні сусіди в своїй зацікавленні є атрофовані. Зацікавлення їх українською проблемою торкається тільки Рад. України, а тим самим ревно намагаються вони відокремити західно-українську справу від загально-української проблеми, трактуючи справу Зах. України як свою домашню справу. Займаючи було би поки-що входити в нетрі цього зацікавлення. Однак не від річи буде всеж таки познайомити наших читачів з деякими польськими голосами, що торкаються української проблеми. Та перш усього один голос з німецької преси з приводу останніх подій на білоруській території.

Берлінський „Дер Таг“ в статті „Schicksalsgefährtin“ вказує, що всі польські народи в однаковій мірі зазнають благодатей польського режиму.

„Те, що нас стінуло в Польщі, те саме дошкочує нині і дошкочувало вчора українцям. З огляду на те існують сумніви тожчи нашої й українсько-білоруської політики. Отже не вільно нам недооцінювати українців і білорусів, як сплячарів і недолі союзників“.

Відтак „Дер Таг“ вказує на чисельність українців, які як 40-мільйонна нація звертають нині увагу Англії, Італії, Америки, Японії. Світ цікавиться американським зблизком і угіддям. Тим більше повинні цікавитися Україною Ні-

— **Світотроп виничив.** На кордоні Швейцарії, біля міста Кірхуа, відшукали землетрусу від якого кілька домів захиталося. — В університеті у Букарешті: рукуни біють даж жидів, яких процент є зрештою невеличкий. — У Парижі безробітні робітники приготували «даль чорної нуджі»: у костюмах жоржів, для демонстрації; уряд не дозволив на нього. — У Берліні є 130.000 родим без дати і мусять шукати захисту по знайомих і добрих родинах. — У Мексикі стали знищити пам'ятник королеві Єлизаветі, розбивши йому голову. — У червні збереться у Парижі конгрес дослідників славянської історії. — Франція святкуватиме цього року століття завоювання запілля. На відрізу Сен-Ет'єн-Дьозар, який відкрито першим в 1847 р., зорганізують

святкову маніфестацію. — Дочка Шалашіна, яка по батькові дістане мільйонне майно, не хоче бути артисткою, а вступає до Нью-Йоркської парфумерії як практикантку. — Цікаву майно мав якийсь американський студент у державі Нью-Джерсі, який записав університетом свою колекцію — 5030 історичних портретів Наполеона! — Епіскоп у Брюні видає наказ танцювати модерні танці своїм парохіям.

— **Померли:** румунський визначний публіцист Константин Мідде, власник і головний редактор „Адеверула“. — Два маляри: малярський Ілєс Броді, син відомого письменника, застрелився у Парижі в 26 р. життя, після вуличної авантюри з одною жінкою; віденський маляр Віктор Шентонер.

— **3 кіно.** У кіні „Коперник“ нова фільма: „Панни, готель, мужатки“ (графіні на Рів'єрі) 10 днів з Мері Кід, Ельгою Брінк, Лютте Дьоринг. Крім цього виступ артиста Берського.

Зразкова організаторка.

Такою є Вп. п. Марія Тисовська, жена пароха в Калуші, що своїм коником обікала всі парохії калуського деканату і зобов'язала всі свої поєстери до вкладок на „Дім адів і сиріт по священиках“ та за місяць січень 1927 надіслала 150 зод. готівкою до комітету допомоги, Львів, вулиця Домініканська ч. 11. 1504 1—1

3 руханки і спорту.

Руханковий попис „Сокола-Батька“.

Дня 15. лютого 1927 відбувся у великій залі Народного Дому руханковий попис усіх відділів „Сокола-Батька“. До дефіляди виступили відділи під проводом Т. Білостоцького й гостиним кроком під звуки музики перейшли закрутами по невеликій естраді. Не спинаючись ні на хвилину, відійшли таксамо. Після того публіка мала милу несподіванку: відпала промова.

Виступили малі учениці в червоних блузках з листками каліни (з паперу) і провели бездоганно колову забаву „Журавель“ з пісню. Дванадцять курсантів „С.-Б.“ в руханкових строях показали знані вправи (проф. Гайдучка) вільноруч, на жаль, не все в згоді з музикою. Краще випали малі ученикам вежі на двох кізлах. В останній вежі праве крило заломилося, але зараз було направлено. Темпа будови й валення були добрі, видержання досить довге і тверде.

По павзі 13 дівчаток пописувалися вправами символічними хоруговками під спів „Била мене матусь“. Вибігли з хоруговками над головами. Найдовше тревали вправи на високих поручах 10-ох старших учнів під проводом Трїла. Вправи були важкі: виваги, дуб на плечі, перевороты, розкочений зіскок, а ще тяжкі були довільні вправи, що випали зовсім задоволяючо, хоч не у всіх однаково добре. Може найкращі були два дуби на простих руках. Вправи 9 старших учениць на коні були, як на хлопчачу міру, легкі, але закінчили ефектним львиним скоком, залишили такі вражіння тяжкості, завершене гарною вежею на коні. Члени „С.-Б.“ під проводом Т. Білостоцького показали силу і зручність на дручку: вишій, колінний підєм, обмах, підмах, виваг, звис на пальцях ніг, крижіння і довільні вправи, з яких найліпша Блі-і: стан на ногах на дручку і зіскок назад.

На закінчення курсанти будували 5 веж на поручах укладу Т. Білостоцького. Вежі будовано й валено бездоганно; тяжкі були і вежі й курсанти, так що публіка не раз потерпала за цілість букварних поруч. Вівір залишив у не конче численної публіки (мабути наслідком славої реклами) симпатичне вражіння. Музика грала м. ін. нові композиції п. Я. Виницького, за що нашому композиторові належить особлива подяка. Т. Ф.

3 концертної салі.

3 приводу концертів Любки Колесси у Львові.

Пишучи справоздання з концертів Любки Колесси в двох минулих роках, засував я становище, з якого музичний референт може підходити до мистецтва нашої піаністки. Основною рисою того мистецтва не є індивідуалізм так сказати активний, який аналітичним шляхом кладе п'ятю свого „я“ на відтворення і виконання даного твору, але індивідуалізм „пасивний“. Може ті два слова позірно є протилежністю — а проте Л. К. є рідким типом індивідуальності, яка в особливий спосіб дає себе опанувати внутрішньому змістові виконуваних творів. Її музичне психе реагує точно не лише на основні риси різних музичних стилів, але й на найтонші нюанси даного стилю. Тому доволі важко сказати, який стиль, який напрямок найближче підходить до мистецтва піаністки. Процес внутрішнього переживання і відчування піаністки узагальнений все від характеру і вимог даного твору. Через те й кожний виконуваний нею твір, навіть зовсім протилежного напрямку, виходить в інтерпретації піаністки все стилістично. Однак і той „пасивний“ піаністки у відношенні до твору не є в суті ринчичим іншим, як лише висловом змоги артистки всецього вглубитися в суть даного твору, висловом акту волі — хоча б і підсвідомої — як виразника індивідуальності

вагалі. А з тої точки погляду Л. К. є індивідуальністю наскрізь маркантною.

Вичисляти чи радше повторити всі ті першорядні вальори й мистецькі прикмети, які складаються саме на ту індивідуальність, уважаю зовсім зайвим. Таксамо й реферуванням кожної точки програми зокрема — можна легко попастися в шаблон. Хто чув у виконанні піаністки шаконову чи токату Баха, для нього не була новим відкриттям мистецька інтерпретація органного концерту d-moll; кого ошоломило відтворення демонічної сонати b-moll, кого ополіли пахощі змістово-цінностного стилю сонати h-moll Шопена, той не міг очікувати ніяких нових вражіння в інтерпретації f-moll чи польонезу fis-moll. На тому місці все таки слід виділити оригінальність та ідеально стилістичну інтерпретацію фуги з концерту Баха, в якій піаністка послугувалася педалом, і то доволі умірковано, лише в деяких перигривах. Завдяки ухиленню при наступках теми педалу (який надавав би поодиноким тонам більше плинний, незакінчений характер) ціла фуга вийшла далеко п'ястичніша, наче різьблена в мраморі.

Щодо Шопенівських творів, то на перше місце належали б поставити польонезу fis-moll, який у виконанні піаністки міг би послужити і т. зв. „шопеністам“ зразком незвичайно бравурної, а не менше поглибленої інтерпретації цього, на мою думку, найкращого польонезу Шопена. Не менше приналежність і тонко різьбленим артистичним мініатурам Шопена, хоча в цьому напрямі помітне було — особливий надаток — деяке пересичення Шопеном, якого для різноманітності могли були заступити прим. не менше близькі піаністичні мініатури Скарлатіні чи Рамо.

Та хоч які вдячні ми піаністці за виконання всіх вище згаданих регарних творів, то наша увага зверталася тим ратом більше в сторону невиконуваних ще піаністкою композиторів: Вебера, а ще більше Бетова на. В нічому не уймаючи історичному значінню і величчю Вебера, можна зазначити, що зуб часу залишив уже і на його безумовно ще йні визначний музичний слід. Та цього не поміємо в інтерпретації Л. К. Сила її інтерпретації має спроможність надати даному твору перлісну свіжість і краску. Слухач забуває про теперішність і духом переноситься в епоху даного твору, відчувачи тогочасні критеріями. Тим то і при виконанні сонати e-dur Вебера пережили ми хвилини широго, навіяного чаром минулого романтизму (остання частина у стилістичній перебудові Брамса). Рівнож і з безпретенсійною ронда Гумля зуміла піаністка вицарувати просто неймовірний настрій та красу.

Хоча піаністка не раз уже зложила докази, що її стиль не є їй чужий, то все таки соната Бетовена драматична до певної міри нашу цікавість. Та й тут наша артистка не лише вповні підтвердила наші сподівання, але й перейшла їх. Чи в повній молодечого пориву першій частині сонати, чи у високо аристократичній інтерпретації глибоко відчутного Adagio, чи в скерцо, чи в жаріччю іскорковим ритмами й пасажами finale — всюди вичула вона правдивого, самостійного, хоч молодечого Бетовена. Незвичайно тонке почуття стилю піаністки віднесло тут світлий успіх.

Закінчення програм обох концертів становило виконання дуже вдячної і шляхотно опрацьованої транскрипції Saint-Saens'a з „Gluck'a „Alceste“ (Альцесте).

Оба концерти Любки Колесси були, як і в минулих роках, світлим триумфом відтворчого мистецтва. Тим разом треба ще зазначити, що при щогорічній виступах піаністки можна було помітити деяку зміну; згд. розвіз основних рис її інтерпретаторських прикмет. Не улягло сумніво, що інтерпретація піаністки була все, не зважаючи на молодечий вік, на причуд алуна і стиліста. Та в деякій мірі полягала вона більше на незвичайно тонкій інстинтуї. Однак ми може вже зауважити кристалізацію назріваючих індивідуальних рис артистки. Коли недавні чужинні критики порівнювали нашу піаністку з напіва отвореним нучком, який заповідає найкращий цвіт, то в теперішній момент той пучок уже пишню розцвітає, не страючи нічого з чару своєї в нім укріпленої первісної таємності. Любка Колесса стає виразною, визначною індивідуальністю.

Українська суспільність, як і в значній мірі чужа, незвичайно численно присутністю і проявами рідко подибуваного мінли одушевлення засвідчила, що щорічні концерти Любки Колесси у Львові уважає своїм духовним імперативом. А для нас, українців, виступи нашої славної піаністки є з окрема піднесенням віри в наші сили й національної гордості.

Василь Баринський.

Покривджені власники поіс.

Справа обезпечення на життя у чужинних асекураційних товариствах

Львівська „Хвіля“ недавно повідомляла, що „малопольський комітет для оборони обезпечення у чужинних асекураційних товариствах“ мав по скінченій реєстрації предложити дня 20. вересня поіменні викласти пошкодованих польських громадян 43 чужинними товариствами в 10-ох державах. Крім того внесено меморіал з метою оборони посідація поліс до ради міністра,

міністерства закордонних справ і міністерства скарбу.

Головний референт тих справ д-р Губер, директор контрольного уряду обезпечень сказав делегації, що переговори з австрійським урядом ведуться і проєктвана підписана угода з 18 віденськими товариствами буде корисніша, ніж італійська конвенція. Ведуться також переговори щодо виказаних 12 товариств обезпечень у німешкій державі і польський уряд знайшов покриття на претенсії своїх громадян у гіпотечних льокаціях різних товариств обезпечень у познанським повєдстві.

Щодо осіб обезпечених у чужинних товариствах, котрі знаходяться в Англії, Бельгії, Чехії, Франції, Угорщині і Румунії, комітет не одержав дотепер заповіліжених ближчих інформацій з контрольного уряду обезпечень, в який спосіб треба доходити своїх претенсій. В Голандії вступає інтереси польських власників поліс генеральний польський консулят в Амстердамі. З огляду на те міністерство скарбу визнає тепер по інтервенції згаданого комітету, інтересованих власників поліс американо-польського товариства „New York Equitable“ і т. і. оголошувати свої претенсії просто до генерального польського консуляту „New York 933 Third Avenue Corner 75 th. Street“. В справі договору щодо італійських асекураційних товариств, то комітет свого часу повідомив інтересованих.

Вкінці комітет уважає, що своє завдання скінчив і просить при евентуальних запитах адресувати Львів І, поштова скринька 123 з долученням на відповідь.

Українське громадянство повинно звернути увагу на повиний комунікат „мало-польського комітету“, бо кожному відомо, що 1923 р. кількох несовісних агентів, між ними, на жаль, і кілька наших людей викуплювали життя поліс, запевняючи, що товариство в Нью-Йорку ліквідує свої інтереси в Європі, та платили за них мінімальні квоти в польських марках, відчисляючи ще собі 15 до 20 проц. з виплаченої квоти титулом провізії. Тому-то пошкодовані повинні оголошити свої претенсії в генеральнім польським консуляті в Нью-Йорку й описати, в який спосіб їх ошукано.

ОПОВІСТКИ.

Адміністрація Українського Наддніпрянського Хору під проводом Петра Евсєвського, отрим подає до відомо заінтересованих осіб, що до дня виїзду хору до Німеччини (4. березня ч. р.) адреса хору слідує: „Warszawa, Podwale 16.“ — Український Хор для Радюченка. 1111 3—5

Шкільний списаник д-ра Філарета Колесси для І.—ІІ. кл. серед. і вищих класів всеар шкіль затвердив М. В. Р. і О. П. до ч. Л. К. 3212/26 з 8/XI. 26 як підручник для шкіл з українською мовою навчання. Видавництво Р. Ш. звертається з гарячим закликом до нашого учителя, щоб занялося поширенням серед молоді сеї так потрібної книжки. Ціна книжки 3 зод. Видавництво Р. Ш. 1552 2-2

Подяка. Заг. Збори УКТОНІ у Львові, що відбулися 29. І. і 11. ІІ. ч. р., ухвалили зложити ширшу подяку Вп. п. львівському Лікарям: Др. Ст. Балека, Др. Т. Бурчаківському, Проф. Др. І. Курієвці, Проф. Др. Махєкові, лік. дент. Як. Насови, Проф. Др. М. Паньчишині та Народній Лічниці за безкорисно уділювану в минулому році лікарську поміч інвалідам УГА на кожний запис Т-ва. — Рівнож висказують збори ширшу подяку Хв. Дирекції Т-ва „Дністер“ у Львові за відступлення на „Дім Українських Інвалідів“ будинку при вул. Софії 25. у Львові, який Тов-о уживає 8-ий рік без оплати чиншу.

ДРІБНІ ОГолошення.

ІДЕАЛЬНА ПАСТА до зубів **КРЕМ ПЕРЛОВИ** Ігнатія Лівія. 956 70-7

ГР. КАТ. церковний комітет в Грошниці малім І. Золочів приймає оферти на будову мурованої церкви в речинці до 15. ІІІ. ч. р. — Ілїани до перегляду на місці без ніяких з обох сторін зобов'язань. 1539 3—3

ФІЛЬВАРОК негайно на продаж, комплекс 70 моргів, дім господарський будинок, сад, город, ціна 9.000 доларів. — Евстахій Федорович Моноастирська Реставрація. 1558 1—1

РУТИНОВАНИЙ коніфімент, прийме негайно заняття. Зголошення канцелярії адока-та д-ра Стадника, Козова. 1560 1—1

ЖУЖЛЕВА МУЧКА ТОМАСА (ТОМАСИНА)

є під весняні засіви

на кождо почву і кождої пори 1524 2—9

найліпшим і найдешевшим ФОСФОРОВИМ НАВОЗОМ

Фосфоровий квас теперішньої

:: :: томасини ділає негайно. :: ::

Вказівки і цінники доставляє фірма:

ЙОСИФ КАРРАХ

Львів, вулиця Косцюшки ч. 18

ЧЕКОЛЯДА „ОПТИМА“
1473 найліпша 2—1

4 30Л. коштує цукоринка з лопаткою хінського срібла у Мандія, Коперник ч. 14. 1365 13—1

УКРАЇНСЬКИЙ Наддніпрянський Університет під дир. О. Міткеніч продає: театральну гардеробу (костюми — побутові, історичні, циганські, турецькі), перуки, декоративні та бібліотеку. Зголошення: Дибромилів, селя „Сокола“.

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редація не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, сарву 1458 і жопудка 12—3

Д-р ФЕЛІКС ГАН

Львів, Городецька 46. Тел. 834

переслати Рентгеном.

Направу годинників і біжутерії лагоджує І. Домбровський — Л. Розважєний Академічна 2, найліпшими фаховими силами 1467 по приступних цінах. 6—

В Повітовому Союзі Кооперативів в Калуші

є з днем 1. квітня 1927 р. відій посади з трьох членів Управи, з котрих один мав вести торговельний, другий організаційний відділи, а третій касу. — Вимагані факти свідцтва, свідцтва відбутих практичних кавційні вексли по 400 дол. — Подання свідцтвами і референціями слати найліпше до 10. ІІІ. 1927 на руки адв. д-ра І. Со 1549 хавського в Калуші. 2—7

Конц. Торговельні Курси дир. П. Рутковського, Львів, Зібілівська 41, приймає вписи на піаричні курси рашині і вечірні. Польська стенографія і в чужих мовах, писання на машинах. Мови: французька, іспанська, італійська, англійська, німешька, російська. Викладова мова польська, для замісцевих кореспондентів. Вписи щоденно від 10—1 і від 5—9 вечір. 1561 1—3

МАСАЖ
лиця найновішими апаратами і по найновішій системі, як також успішно усуваючи зморшки
КОСМЕТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ
БЕРТИ ТІЛЬ 1562
Львів, пл. Трибунальська І.

МОТОРИ на ГАЗ (газогенератори) такі на ролу, нафту, бензину і електричні на догідні сплати, різноманітні машини, Турбіни, Трансмисії, Стіки Газу, Паси, Гурти, Токари, Вертєрки, Гід-лярки, Пили, Помпи, Праси до олію, Преси до дахівок, Залізні Печі, асфальт-ряддя, Сталь, Бляху, поручає фірма

„ПІЛЬОТ“ 1408 5-10
Дентрала у Львові, Баторого ч. 4